

ሰሞንኛ ጉዳዮችን በወፍ በረር አንቀጾች ስንቃኛቸው

ይሄይስ አእምሮ (yiheyisaemro@gmail.com)

መግቢያ

“እግዚአብሔር የሚጠላቸው ስድስት ነገሮች አሉ፤ እንዲያውም እርሱ የሚጸየፋቸው ሰባት ናቸው፤ እነርሱም፡- በንቀት የሚመለከት ዐይን፤ ሐሰት የሚናገር ምላሰ፤ ንጹሐች ሰዎችን የሚገድሉ እጆች፤ ክፉ አሳብ የሚያፈልቅ አእምሮ፤ ወደ ክፉት ለመሮጥ የሚቸኩሉ እግሮች፤ በውሸት ላይ ውሸት እየጨመረ የሚናገር ምሥክር፤ በወዳጆች መካከል ጠብ የሚያገሳሳ ሰው ናቸው።” ምሳሌ 6፣ 16 - 19

ከአፍ ከወጣ አፋፍ ነው

አለምንው መኮንን የተባለው የወያኔ እንደራሴ በአማራጭ ሀገር እምብርት ዋና ከተማ ባሕር ዳር ላይ በዝግ ስብሰባ ተቀምጦ በወሻከተው ነገርና መዘዙ ሳቢያ ብዙ እየሰማን ነው። ሰውዬው ጅል መሆን አለበት - አለዚያም ወፈፈ፤ ከአፍ የወጣ ነገር የትም ሊደርስ እንደሚችል ካጣው እውነተኛ በሽተኛ ነው፤ ከተራብ ለጠገብ አዝናለሁ መባሉ ይህን ዓይነት ዕብራት ለመግለጥ ነው። ወያኔዎች ሊታወሱም ሆነ ሊረሱ የማይፈልጉ ዕንቁቅልሾች መሆናቸውን በሰሞኑ ድርጊታቸው መገንዘብ ይቻላል። በአሁኑ ኢትዮጵያዊ መቼት አማራን መሳደብ ትርጉም የሌለውና የደረቀ ወንዝን እንደመሻገር የሞተ ፈረስን እንደመጋለብ ያለ ድንኳኑ ታዋቂ የጀብደኝነት ፉከራና ሽለላ ነው፤ ስንትና ስንት ወቅታዊ ጠላት እያለ አርፎ የተቀመጠን ምሥኪን ወገን በጠላትነት ፈርጆ በተደጋጋሚ ጎሊናን ለማቁሰል መጣደፍ የዕድሜ ማራዘሚያ ክረንን በከንቱ ውጦ እንደመጨረስ ያለ ሞኝነት ይመስለኛል፤ ወያኔዎች ሆይ! ደርሳችኋል ግዴላችሁም - በኔ ይሁንባችሁ - እስከዚህን ቅጥ አምባራችሁ አይጥፋ፤ ጥጋባችሁን እንደምንም ቻል ለማድረግ ሞክሩ - የዱባ ጥጋብ ካለስንቅ እንደሚያዘምት እናንተም ይህች በሸፍጠኝነትና በሁለገብ ዓለማቀፋዊ ሻጥር የያዘችኋት አዳኛና የመንግሥት ሥልጣን ናላችሁን አዘራችሁ የምትሆኑትን አጥታችኋልና ፈጣሪ የምትቋምጡለትን ዕብራት አስተንፋሽ እስኪልክላችሁ ባልተቆጠበ ትግስት ተጠባበቁ፤ ፈጣሪ “የነገሩትን የማይረሳ፤ የለመኑትን የማይነሳ” ቸር አምላክ ነውና የምትፈልጉትን የጦር ድግስ ይነፍገናል ብላችሁ ሃሳብ አይግባችሁ። የዱሮ ጦር ሠራዊት እንደናንተ ጥጋብ ሲወጥረው ጦር አምጪ እያለ መሬትን ይደበድብ ነበር አሉ። በምታምኑበት ይሁንባችሁና አማራውን ተውት - ብሎቱን በእህህአዊ ዕንባው ወደላይና ወደሚመለከተው አካል ያስተላልፍ። ጓድ አለምንው መኮንን ስማች- ቴፕ ሪከርደር እንኳን የሰጡትን ላለመቀበል አንዳንዴ ያንገራግራል - ችግሪያው ሲነትት፣ አልማዙ ሲበላ ወይንም ባትራው ሲያልቅ። አንተ ግን በአማራው መሀል ተቀምጠህ በጌታዋ እንደተማመነችህ በግ ቀን በጣለው ሕዝብ ላይ እንዳንዳች የሚቀረና ቅርሻትህን ለቀቅኸው። ግዴለም። ግፍን ያሳሳለፈ፤ ጡርን ያልሰማ ወደ ደህና ቀን አይወጣምና ይህም ለበጎ ነው። ለአንተ ግን “መጥኖ መደቆስ ቀድሞ ነበር” ማለትን እውቃለሁ። አሁን ማጣፊያው ሲያጥርብህን ንግግርህን በማሳመር ሰውን ለማስገልፈጥ እንደዋዛ በወረወርከው ስድብ ሕዝባዊ የተቃውሞ ውርጅብኝ ሲበራከትብህ “የአራት ቀናት ንግግር በኮምፒውተር ተቆርጦ ተቀጥሎ ነው እንጂ የወጣሁበትን ሕዝብ እንዴት ልሳደብ እችላለሁ?” ብለህ በዐይኔን ግምባር ያርገው መሃላ ብትሸመጥጥ የእናቴ መቀነት አሰናከለኝ ዓይነት የተበላ ዕቁብ መሆኑን ልትዘነጋ አይገባም። አንተ አማራን የተሳደብከው የተማመንከውን ተማምነህ ምናልባትም በተማመከው ኃይል ታዝዘህ ነው ብንል አንሳሳትም፤ የወደፊቱን እንጃህ እንጂ ለአሁኑ ከሽልማት በስተቀር የሚገጥምህ ክፉ ነገር እንደሌለ በደኖንና ዐርባጉጉን በማስታወስ ብቻ በሚገባ እንረዳለን። ዱባ ካላበደ መቼም ቅል አይጥልም። አማራ ነኝ የምትለው አለምንውም ሆንክ የሌላ ብሔር አባል ወይም ነጭም ይሁን ጥቁር የማንኛውም የሌላ ሀገር ዜጋ አንድን ሕዝብ ለመሳደብ ምንም ዓይነት አመክንዮ የለውም። ቅጽሎች የተፈጠሩት ይህን ዓይነት አወዛጋቢ ሁኔታ ለማስወገድ ነው። አንተ የትግራይን ብሔር በጅምላ ተሳደብህ ቢሆን ኖሮ በአሁኑ ወቅት ሥጋህ ለጅብ ነፍህን ለጀሃነብ ሰጥተው፤ህ በሃምንታት ውስጥ ተረስተህ ነበር - ምሳሌ ነው - የትግራይ ሕዝብ እንደሕዝብ ባለመሰደቡ የሚቆጩው ሰው ካለ የሸንጎ ፍርድ የሚገባው የመጨረሻ ወንጀለኛ ሰው መሆኑን አጥቼው አይደለም፤ ሕዝብ በደግ እንጂ በክፉ ሊነሣ የሚገባው ኑባሬ አይደለም፤ አልተለመደምም። ነገር ግን ዘረኛው የወያኔ መንግሥት አማራውን ራሱ ተሳደብ ስላላረካው ራሱ በሸመውና በአማራነት በፈረጀው ባለሥልጣን አማራን ሊያሰድበው ወደደ። ይህ ደግሞ የግፍ ግፍ ነው። ፈረንጆቹ “adding an insult to injury” እንደሚሉት ነው። ስብሃት ነጋ፣ ሣሞራ(ሙሃመድ) የኑስና መለስ ዜናዊ አማራን በመሳደብ የሚወዳደራቸው የለም - እስኪሰለቻቸው እየሰደቡ አሰድበውታል፤ ግን ስድብ አይጣበቅ ሆኖ ተቸገሩ። እንግዲህ የነሱ ስድብና የነሱ የዘመናት ጭፍጨፋ ሊያረካቸው አልቻለም ማለት ነው። ያሳዝኑኛል። አንድን ጠላቱ ነው የምትለውን ሰው አንተው ራስህ በጥፍርህም፣ በጥርስህም፣ በጠባንጃህም፣ ... በቻልከው ሁሉ በጫጭቀኸው እየተንጠራወዘ አልሞትልህ ሲል በከፊልም ይሁን በሙሉ በ“ደም” ይዘመደዋል የምትለውን ሰው ፈልገህ በእጅ አዙር ለማጥቃት መሞከር ከሰይጣናዊነት ሌላ ምንም ሊባል አይችልም።

ስም ይቀድሞ ለነገር

ኃይለመድኅን አበራ ተገኝ ታሪካዊ ሥራ ሠራ። ወርቃማ ሥራ ሺህ ጊዜ በማንም ቢደጋገም ሊሰለች አይገባም። እናም እኔም እላለሁ - ይህ ወጣት ብዙ ክፍለ ጦሮች ሊሠሩት የሚከብዳቸውን ታላቅ ጅብድ ሠርቷል - ልክ እንዳገሩ ልጅ እንደአበበ ገላው (ሸጉጥ

አልታጠቀ መትረየስ የለው፤ ባንደበቱ ገዳይ አበበ ገላው፣ ተብሎ የተገጠመውም እዚያችው ሥርፋ ለበቀለው ብርቅዬ ኢትዮጵያዊ ነው።) የዚህ ረዳት አብራሪ ስም ራሱ ተናጋሪ ነው። “የመድሐኒት ኃይል የነጻነትን ቀንዲል ሊያበራልን ተገኘ” እንደማለት ነው - የት ተገኘ? ከዚያችው ጉደኛ ባህር ዳር ከተማ። ባህር ዳር መድሐኒትም መርዝም የሚበቅልባት ቦታ ሆነች። መርዝ ያልኩት አለምነውን የመሰለ ሰው እዚያችው ከተማ ውስጥ የተናገረውን ስለተናገረ ነው - እዚያው እከተማው መሀል ይሁን ዳር ላይ ተጎልቶ በማን አለብኝነት አማራን ዘለፈ፤ የምን መዝለፍ ብቻ በጋብቻ ከልክል ስድብ ዶቃ ማሰሪያው ድረስ አስታጠቀው እንጂ! አሁን በሞቴ ከሰደብኝ ስድቤን አምጥቶ የነገረኝ እንዳትሉኝ እንጂ የ“ልጋጋምንና የላሃጫምን ልጅ ማን ያገባል? ከሰባቱ ልጆቹ አራቱ ጉድ ፈላባቸው! ሦስቱስ አለምነውን ቀድመው በማግባታቸው ተገልግለዋል። ለነገሩ አለምነው ብቻ አይደለም አማሮችን ለማዋረድ ወያዎች መቀመጫ ውስጥ ሄዶ የተወተፈ፤ እነገነት ዘውዴን፣ እነክፍሌ ወዳጆንና ሌሎች ሆዳሞችን በአለምነው ቅርጫት ልንከታቸው እንችላለን። የእናት ሆድ ሽጉጥርጉር ነው። [“ትልቅ ነበርን ፤ ትልቅም እንሆናለን” - አሁን ከሬዲዮ ሰማኝት፤ ደስ የምትለኝ አባባል!]

የመ ሹዳዴ ተጀመረ!

ሹዳዴን የምትቃወሙ በተለይ የኦርቶዶክስና የካቶሊክ እምነት ተከታዮች እንኳን ለምን መያዣው አደረሳችሁ (አብዛኞቹ ካቶሊካውያን የሚቃወሙት ክርስቶስ የምታቸውን ዐርባ ቀናት በመሆኑ የነሱ ምን መያዣ ገና አልገባም፤ ብሎም ቢሆን እንደባህል ወሰደው የኦርቶዶክስን የምን ይትበሃል የሚከተሉም አሉ - 55 ቀናትን የሚቃወሙ - ለቀድሞ የአሥራኤል ንጉሥ ኃጢአት ጭምር መሆኑ ነው)። ምንን በሰላም አጠናቅቃችሁ የታችንን የመድሐኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ብርሃን ትንሣኤ ለማየት እንዲያበቃችሁ የሳያው እግዚአብሔር መልካም ፈቃድ ይሁንልን። ምንን መቃወም ጥሩ ነው። ጸሎት መጸለይም ጥሩ ነው። መመገም ጥሩ ነው። መቀደስና እግዚአብሔርን በከበሮና በጸናጽል፣ በእምቢል፣ በበገናና በማሲንቆ ማወደስም ጥሩ ነው። ቤተ ክርስቲያናትን ማነጻና ማሳነጽ ጥሩ ነው፤ እነዚህና መሰል ደጋግ ሃይማኖታዊ ተግባራት ከፈጣሪ ያገናኛሉ - የፋክስ መስመሮች ናቸው፤ እንዴት መከናወን እንደሚገባቸው መረዳት ግን ይገባል። አለበለዚያ ለቅጽፈት ይዳርጋሉ ብሎ ማስፈራራቱ ከዘመኑ ሃይማኖታዊ ዕውቀት አንጻር ተጠየቃዊ መከራከሪያ ባይሆንም በግንጥል ጌጥነታቸው ግን ነውረኝነታቸውን መጥቀስ ይቻላል፤ ግንጥል ጌጥ አሣፋሪ ነው። **ለሁለት ጌቶች መገዛትም እንዲሁ።** የሚታየኝን እናገራለሁና ለመቆጣት ያቆበቆባችሁ አደብ ግዙ። ደግሞም እውነትን ተጋፍታችሁ የትም አትደርሱም። ይህ ጉዳይ ሁለት አንቀጾች ሊሆኑብኝ ነው መሰለኝ።

ከገዳይና ዘራፊ መንግሥት ጋር መቀመጫዋን ገጥማ (ወንበር ለማለት አይደለም) አብራና ተባብራ ሕዝቧን የምታስፈጅ ቤተ ክርስቲያን ጸሎትና ምህላዋ ከዳመና በላይ ይቅርና ከዛፍና ከቤት ጣሪያ በላይም አልፎ አይሄድም - ይህን ለማለት ጉዝጓዜ መጽሐፍ ቅዱሱ ስለሆነ ማንም ያንብበውና ይረዳው፤ የጊዜውን መድረስም በእግረ መንገድ ይገንዘብ። ቀን ከእግዚአብሔር መንገድ ወጥቶ እንደልቡ ሲፏንንና በየእንትን ቤቱ ሲፋልል የሚውል ካህንና ደብተራ ሌሊት በቤተ መቅደስና በቅኔ ማኅሌት በያሬዳዊ ዜማና ወረብ ቃለ እግዚአብሔርን ማሸር ሲያቀልጥ ቢያድር የክርስቶስን አነጋገር ልዋስና - እውነት እውነት እላችኋለሁ አንድም ጽድቅ የለም፤ ልፋታቸው “የከንቱ ከንቱና ንፋስንም እንደመከተል ነው”። እንዲያውም ካህናትና ጳጳሳት በእግዚአብሔር ላይ እንደሚያሳዩት አመጣና የትዕቢት ጉዞ ቢሆን ኖሮ እስካሁንም ሁላችንም አልቀን ነበር፤ አንዳችንም ባልተረፍን። ነገር ግን የሚቀልዱበት እግዚአብሔር ትግስቱና የቸርነቱ ብዛት ገደብ የሌለው በመሆኑ ይሄውና “እስካሁን በአማርኛ በመቀደሴ ይጸጽተኛል፤ ከኢሕአዴግ ጋር መጪው ዘመን ብሩህ ነው፤ ጭቃ ሕዝብ፤ “shoot him!”፤ የሀዳሴውን ግድብ ያልደገፈ ኢትዮጵያዊነቱን በራሱ ገፍፎ ጥሏል፤ ...” የሚሉ “ብፁአን” አባቶችና የነሱን ስም በየቅዳሜው እያወሱ የሚቀድሱ ደናቁርት ቀሣውስት እያሉን በመቻያው ችሎናል፤ አስችሎንማል። አንድም የቢቃ ካህንና የሃይማኖት መሪ በሌለን ሁኔታ ወጉ አይቀርም “ምን ሊምን” በቀደም ለት ተያዘ። ሊያውም ከፋሲካው በበለጠ የሚቃወሙም የማይቃወሙም ለነፍሱ ሳይሆን ለሥጋው በሚንሰፈሩበት የገቢያ ግርግር። ሃይማኖታችን ለሆድና ስለሆድ ወደተለወጠባት የልማድ እምነት ስትቀየር እንደማየት መጥፎ አጋጣሚ የለም። በኪነ ጥበብ ይቅር ይበለን። አንድ አጭር ማሳሰቢያ አለኝ፡- ጆሮ ያላችሁ የማንኛውም ሃይማኖት አባቶች አዳምጡኝ፤ ይበልጡን ለገንዘብና ለተደላደለ ቅንጦተኛ ሕይወት ስትሉ ከእውነቱ መንገድ ወጥታችሁ ለሥጋችሁ ማደራችሁን በግልጥ የምታሳዩበትና የምታሾፉበት ፈጣሪ በራሱ ጊዜ የሚፈልገውን የማስተካከያ እርምጃ መውሰዱ የሚጠበቅና የማይቀርም ሆኖ አሁን ለጊዜው ግን እንዲህ አድርጉ፡- አለሰዓት የምታስጮኹትን ዘመናዊ የድምፅ ማጉያ ነገ ዛሬ ሳትሉ ልጓም አብጁለት። የታመመ አለ፤ በሥራ የደከመ አለ፤ የአንድኛችሁን ጩኸት ሌላኛችሁ በማረፊያና መተኛ ሰዓት ይቅርና በመደነቁቆሪያው የቀኑ ጊዜም መስማት የማይፈልግ አለ፤ ልክ መሆን አለመሆኑ የራሱ ጉዳይ ሆኖ በምንም ነገር የማያምን ግን በቤቱ በሰላም ተኝቶ ማደር የሚገባው የአንዲት ሀገር እኩል ዜጋ አለ፤ በቤተ እምነቱ እንጂ ቤቱ ድረስ በሚመጣ ሰዓት ያልተገደበበት ረብሻና ሁከት በጸሎት ስም መታወክ የማይፈልግ አለ። ይህ ሁሉ ከጉዳይ መጣፍ አለበት። ሁሉም ነገር በሥርዓት መከናወን ይገባዋል። ባህልንና ሃይማኖትን ተመርኩዞ ዜጎችን ማስጨነቅ ተገቢ አይደለም፤ ፈጣሪም የሚወድላችሁ እንዳይመስላችሁ። ለርሱ እንዲያውም የአለቀፋትና የዕፅዋት የተፈጥሮ ድምፅና ውዝዋዜ፣ የነፋሳትና የደመናት ዳንኪራና ንፅውፅውታ ከእናንተ በተሻለ የውዳሄና አምልኮት መባዎች ናቸው፤ የነሱ ደረቅና የለበጣ አይደለም - እውነት ነው። ደግሞም መጽሐፉ “የቄሣርን ለቄሣር፣ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር” ስለሚል በደረቅ ሌሊት ከፍተኛ ድምፅ በሚያወጣ ማይክሮሬን ሀገርን ማናወጥ መብት አይደለም - እንደዚያ አስፈላጊ ከሆነ ከከተማዎች ውጪ በሚገኙ ገዳማትና አብያተ ክርስቲያን ሕዝብን በጥቅል ሳያውኩ ማከናወን ይቻላል።

በዱሮ ጊዜ ቤተ ክርስቲያናት ሲሠሩ ከመኖሪያ አካባቢዎች ራቅ ይሉ ነበር፤ እንዲያም ሆኖ ኤሌክትሪካዊ ማጉሊያዎች ስላልነበሩ እንደዛሬው ሁከት አልነበረም። ስለጸሎት ምንነትና ርዝማኔም የክርስቶስን አስተምህሮዎች ደግማችሁ አጠኑ። እውነቱን ነው የምለው - አሁን አሁን በፉክክርና በደራ በየሽርንቁላው እንደጠላ ቤት በሚቀለሱ የእምነት ቤቶች ሕዝብ እየተረበሸ ነው፤ ብሎቱን ስለማይናገርና ስለሚያፍርም እንጂ ሕዝቡ በዚህም እየተማረረ ከመጣ ሰነባብቷል፤ ለስንቱስ ቀን ጠብቀንለት ይዘለቃል? ከቤተክርስቲያን ግድግዳ በጥቂት ሣንቲ ሜትሮች ወይም በጣት የሚቆጠሩ ሜትሮች ርቀት ላይ የወንድላጮቻችን መኝታ ቤት ወይም የተከራይ ሴተኛ አዳሪዎች ክፍል ወይም የጭፈራ ቤት መኖሩን ታውቃላችሁ? ብርሃንና ጨለማ ምን ጎብረት አላቸው? ችግር አለ ምዕመናን። ብዙ ችግር አለ። የቋራው መደሳው ካህ በዳግም ልደታዊ የሂንዱይዝም እምነት መሠረት ዳግማዊ አፄ ቴዎድሮስ ተብሎ እስኪመጣ አንጠብቅ። ተግባራችን መስታውታችን ይሁንና ራሳችንን በመመርመር እንደእግዚአብሔር ትዕዛዛት እንጂ እንደሰይጣን ደባ አንጓዝ። ልበ ወኩልያትን የሚመረምር የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ አንድ ካህን በሥውርም ይሁን በግልጥ ምን እየሠራ የእምነቱ ትውፊታዊ መገለጫ የሆነውን ጽላት ወይም ታቦት እንደሚሸከምና ቃለ ምዕዳን እንደሚሰጥ ፈጣሪ ሳያውቅ ይቀራል ብሎ የሚያስብ ጅላጅል ቄስ ካለ ከሕዝቡ ንቃተ ጎሊና በእጅጉ የወረደ የንቃት ደረጃ ላይ ይገኛል ማለት ነውና ሳይረፍድበት ራሱን ይፈትሽ - አብረን ስለምንኖር ሙሉ በሙሉ እንተዋወቃለንና ... :: (“ውርድ ከራሴ፤ እኔ የለሁበትም...” እያለች የምትዘፍን ሴት አቀንቃኝ ከአንዱ ኤፍኤም በአሁኒቷ ቅጽበት ትሰማኛለች።) ሕዝቡን አደንቁራ ያስቀረች ሃይማኖታችን መሠረቷን ሳትለቅ ልትታደስ ይገባታል፤ ይህ የሚሆነው ከትንሽ ጀምሮ ነውና እዚህ ላይ የጠቀስኩትን ሃሳብ ልብ የሚል ልብ ይበል። የተለመደ ቅጥልጣይ ሰው ላይ መለጠፍ የማይሠራባቸው ሁኔታዎች መኖራቸውንም ልብ እንበል። እውነት ብትመር ብትጎመዝዝም እንደምንም ማወራረድ ነው። አካሄዳችን የተበላሸ ነው። ይታረም። በዚያ ላይ “ባለቤቱን ካልናቁ አጥሩን አይነቀንቁ” እንዲሉ ሆኖ ከቆሶቹ ባልተናነሰ በፈጣሪ ላይ የሚዘብቱት ወያኔዎች የማይፈረዱባቸው መስሏቸው ከመነሻቸው ጀምረው ሃይማኖትን ለማጥፋት ምን ምን እያደረጉ እንደመጡ የምናውቀው ነው። ይሄውና በነሱና በተባባሪ የሃይማኖት አባቶቻቸውና ጭፍሮቻቸው የበከተ ዲያብሎሣዊ አመራር የተነሣ ዛሬ ዛሬ በአሥር ሚሊዮን የሚቆጠሩ ምዕመናን ግራ እየገባቸውና መዳን በሃይማኖት መለዋወጥ እየመሰሉባቸው ወደሌሎች የሃይማኖት ዘርፎች እየነጎዱ ነው። ይንጎዱ። ሥራቸው ያወጣቸዋል። እዚያም ቤት እሳት መኖሩን ያላወቁ ማለትም ከሽሹባት ቤት የጠሉት እንከን ወይም ገመና በሚሸኩበት ቤት የሌለ የሚመስላቸው የዋሃን በሚደርስባቸው ሥነ ልቦናዊና አእምሮዊ እንግልት ለጊዜው ማዘናችን ባይቀርም ሁሉም የሥራውን ማግኘቱ የነበረና ያለ ነውና በዚያ እንጽናናለን። የሃይማኖተኞች ጠርዝ የለቀቀ ውስልትና ሃሳባትን ከግልግልግል ሰዶም ወገጥራዊ ብልግና ጋር ሲጋጠሙ ለሚፈጠረው አርማኔዴዎናዊ ትዕይንት ዝግጁ ሆነን እንድንጠብቅ በዚህ አጋጣሚ የጋራ ግብዣ ማስተላለፍ እፈልጋለሁ። ግን ዛሬ ምን ነካኝ? የጤና ነው ብላችሁ ነው? አሃ፣ በቃ! እስከመቼ?

በሦስት ዓመታት ውስጥ ከ20 እስከ 38 ሚሊዮን ብር ወጪ

እውነተኛቸው ይሁኑ የተጋቦት ወያኔዎች ራሳቸው መርጠው፣ ራሳቸው ሾመውና ራሳቸው መርዘው ለህመም የዳረጉትን የአንድ ክልል ፕሬዚዳንት ለማሳከም ብዙ ሚሊዮን ብር ከዚህ ምስኪን ሕዝብ ደረቂቻ ካዘና መመዝበራቸውን ሰማን - በአነስተኛ ግምት 20 ሚሊዮን ብር - በከፍተኛ ግምት 38 ሚሊዮን ብር። የኢትዮጵያ ካዘና መቼም ለዜጎቹ አይሆንም እንጂ ለባለሥልጣናትና ባለሥልጣናት ለሚመሰጠሯቸው የውጭና የሀገር ውስጥ የሥራ ተቋራጮች የወርቅ ጎተራ ነው። የሀገሬ ባላገር በባዶ እግሩ እየሄደ፣ ጨርቁ አልቆ ራቁቱን በብርድ ቸነፈር እየተሰቃዩ አፍንጫውን ተይዞ ከሚከፍለው ግብር ሰባት ሚሊዮን ብር የሚገዛ መኪና ለባለሥልጣን የሚሰጥበት ሀገር ሆናለች አሉ - ኢትዮጵያ፣ በየመሥሪያ ቤቱ አላግባብ የሚባከነው ገንዘብ፣ ሥራው ከመጠናቀቅና ርክክብ ከመፈጸሙ በፊት የሚፍረከረከው የፈረደበት የመንግሥት መንገድና ሕንጻና በቀላል ብልሽት የሚጣለው ተሸከርካሪና ሌላ ንብረትማ አይነሣ። እንደመጥፎ ዕድል ሆኖ ሀገራችን ብዙ ታማሚ ባለሥልጣናትን በውድ ወጪ ሊያውም በውጪ ሀገራት በማስታወምም ትታወቃለች። ጥቂት አብነቶችን ለመጥቀስ ያህል- መለስ ዜናዊ፣ ግርማ ወ/ጊዮርጊስ፣ መሀመድ የኑስ፣ አለማየሁ አቶምሳ፣ ሙላቱ ተሸመ፣ ሥዩም መስፍን እና ሌሎችም ሙትና ቁስለኞች ሁሉ ሞሱብ ገልባጮች ናቸው። ባለሥልጣናቸውን ኢትዮጵያቸውን በዕድገትና ሥልጣኔ ወደላይ ስላስፈነጠሯት ለራስ ምታትና ለጉንፋንም ሳይቀር አውሮፕላናቸውን እያስነሱ ከቅርብ ጎረቤት ኬንያ ጀምረው ደቡብ አፍሪካ፣ ሳውዲና ታይላንድ እንዲሁም አውሮፓና አሜሪካ ለህክምና ይሄዳሉ፤ ሲፈልጉም ለመዘናናትና ከሸሽታቸው ለማገገምም ሊሄዱ ይችላሉ። እኛ ደግሞ በወባና በርሀብ፣ በስደትና በሙስና እናልቃለን - ሲያስተውሉት ግን በርግጥም ጉደኛ ዘመን ነው እባካችሁን! በነገራችን ላይ ያቺ ዮዲት ጉዲት አዜብ የሚሏት መበለት መቼ ነው የ“ሀዘን” ልብሷን የምታወልቀው? ሀዘኑ ጎዳት አይደል? ቅድም በአንድ ስብሰባ ላይ እኮ ሃሳብ ልትሰጥ ግራ እጄን ስታንከረፍ አይቻልት ነው - ሳያት ብቻ እንዴት ደሜ እንደሚገተከተክ አትጠይቁኝ። ባለራዕዩ ሰውዬ በአጽሙ ሀገር መግዛቱን እስኪያቆም ድረስ የምትቀጥል ይመስለኛል። ሌላውም ዱሮውንስ ምኑ ቀረባትና! ወይ የሀፍረታችን ምንጭ ብዛት!

ኡክሬን በ3 ወር የሕዝብ አመፅ ድል በድል ሆነች

የምሥራች! ሕዝብ ማለት እንዲህ ነው። ኡክሬናውያን በሦስት ወር አመፅ በአሥር ዓመት ውስጥ ለሁለተኛ ጊዜ ለድል መብቃታቸውን እየሰማን ነው። እልሽኞችና በጣም ጀግኖች ናቸው። ካለመስዋዕትነት ድል ባለመኖሩ ወደ መቶ የሚጠጉ ዜጎች(88)

በዚህ በሰዎች አመፅ ተሰውተዋል። ጽናት ማለት እንዲህ ነው። የኛ ግን እንደተጀመረ ሳያልቅ ቁጭ ብሎ አለ። ግን እሱ ባለው ጊዜ ማለቁ አይቀርም። ያም ማለቂያ ጊዜ የቀረበ ይመስለኛል። ግን ግን ... በዚህ ላይ ለብቻው ትንሽ እናውራለን ...

አንድ ሕዝብ ለተራዘመ ጭቆና የሚጋለጠው ለምንድን ነው?

በእኔ ዕይታ ሀገር በቀል አምባገነን ገዢዎች በሁለት ይከፈላሉ፡- በመጠኑ ማሰብ የሚችሉ ሀገር ወዳድ አምባገነኖችና ከከርሳቸው ውጪ ጭራሽ ማሰብ የማይችሉ ድፍን ቅል አምባገነኖች፤ (እነዚህኞቹ ከድፍን ቅልነታቸውና ከሆዳምነታቸው በተጨማሪ የውጪ ጠላትን ተልእኮ አንግበው ሀገርን ለማፍረስ የሚጥሩ መሠሪዎች ናቸው)። ሁለቱን በደርግና በወያኔ ልንመስላቸው እንችላለን። በጭካኔ ረገድ እምብዝም አይለያዩም። አንዳቸውን የሌላኛቸው ግልባጭ አድርጎ መውሰድ ይቻላል። በአገዛዝ ሥልጣን ግን ሰማይና መሬት ናቸው። ስለደርግ ማውራቱ ለአሁኑ አይጠቅመንም - በወደቀ ላይ ምሣሌ ማብዛት ለአሁኑ ችግር መፍትሔ አይሆንም። ወያኔ ክፉ ሽንት ነው። ወያኔ የክፉ ሽንት ውላጅ ነው። ቀደምት ጠላቶቻችን በሃይማኖታችን ሠርገው ገብተው ወሩን ሙሉ በዓል፣ ዓመቱን ሙሉ ያም አፅዋም አድርገው ለ“ንጉሥ አይከሰስ ሰማይ አይታረስ” ተረት እንደዳረጉና በማይምነት ጥቁር መጋረጃ ጀቡነው ለማስቀረት እንደሞከሩት ሁሉ ወያኔም በትውልድ ገዳይነቱ የሚታወቀውን የትምህርት ሥርዓት ከዘረጋ ወዲህ እንደከብት ለሆዱ የሚጨነቅ ትውልድ እንጂ ለሀገሩና ለኅሊናዊ ዕድገቱ የሚተጋ ዜጋ ሊፈጠር አልቻለም - በአብዛኛው። አንድ ሕዝብ ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ማለትም በአእምሯዊ ዕውቀትና በንቃተ ኅሊና የግንዛቤ ምጥቀቱ ወደፊት ካልተራመደ በስተቀር ከዚህም ባለፈ ቢያንስ የነበረውን እንኳን ጠብቆ መቆየት ካልቻለ ለገዢዎች ምቹ ነው፤ ይህ ዓይነቱ ማኅበረሰባዊ መደላድል እንዲፈጠር ደግሞ ጨቋኞች አጥብቀው ይሠራሉ፤ ከጓደኞቹ ተለይታ የምትወጣ ማሸላ አንድም ለወፍ አንድም ለወንጭፍ ሲሳይ እንደመሆኗ ሀገራቸውን የሚወዱና በትምህርት የላቁ ጥቂት ዜጎች ቢኖሩም አንድም ለሞት አንድም ለእሥራት አንድም ለስደት አንድም ለዕብደትና አሊያም ለአንገት መድፋት እየተጋለጡ ሀገር እንደግመል ሽንት የኋሊት ቀረች። አምባገነኖች ለኅልውናቸው የሚጠቅሙ ሁሉም የክፋት ሰበዞች እንዲለመልሙ ይጥራሉ። ከነዚህም አንዱ ዘረኝነት ነው። ዘረኝነት የማይምነት ውጤት ነው፤ ጠጣ ከጠጣ ጋር፣ ነብር ከነብር ጋር፣ ፍየል ከፍየል ጋር ... መስተጋብር መፍጠራቸው ተፈጥሯዊ ነው። በዚህ ስሌት ሰው ከሰው ጋር ኅብረት መፍጠሩ የሚጠበቅ ነው - አንድ ዘር በመሆኑ። ነገር ግን ሰው ከሰው ጋር መተባበሩና መፈቃቀዱ ቢከብድ ቢያንስ በጥቁርና በነጭ ወይም በቢጫ፣ በሀገርና በክልል ወይም በአህጉር ደረጃ በሚታዩ ቅርቦቶች መተባበር ቢኖር የሚታገሱት መለያየት ነው - ከእንስሳት እንደወረሰነው ደመናሳዊ መለያየት ቆጥረን ማለት ነው። ከዚህ አልፎ ግን በኢትዮጵያ እንደምናየው የአንድን ዘር የበላይነት በሌሎች ላይ በግልጥ በሚታይ ተግባራዊነት ዐውጆ መንቀሳቀስ ምን ሊባል እንደሚችል ማሰቡ ራሱ ለራስ ምታት ይዳርጋል። ይህ ዓይነቱ ነገር ታዲያ የፍጹማዊ ማይምነት ውጤት መሆኑ ሊዘነጋ አይገባውም። በአንድ ሕዝብ መሀል ጤናማና ተፈጥሯዊ የሚባሉ ልዩነቶች አሉ፤ እነዚያ ጠብና ጭቅጭቅ አያመጡም። ከመንገድ የወጡ ልዩነቶች መረን በለቀቀ ሁኔታ ከተንሠራፉ ግን የአሁኑን የመሰለ ማኅበራዊ ቀውስ በማስከተል የሕዝብንና የሀገርን ኅልውና ይፈታተናሉ። ይቅርታ ሁለተኛ አንቀጽ መድገሜ ነው።

ወያኔ ዘመናዊና ጥራት ያለው ትምህርት በኢትዮጵያ እንዳይኖር የሚጥረው ለምን እንደሆነ እናውቃለን። በተማሪና በሠላጠነ ማኅበረሰብ ውስጥ የወያኔን የመሰሉ ማስጠሎ የመንግሥት ሥርዓቶች ለ23 ዓመታት አይደለም ለአንድ ዓመትም ሊቆዩ አይችሉም። ጉዳዩ የሕዝብ ብዛት አይደለም። በአንድ ሰው ወይም በአንድ ቡድን ፍላጎት ለመመራት(ለመገዛት) ምቹ ሆኖ የሚገኝ 85 ሚሊዮን ሕዝብ በአንዲት ቀጭን ለበቅ ወይም በቁጣ ድምፅ ብቻ እንደሚነዳ የሃምሳና ስልሳ ከብቶች መንጋን ያህል አያስቸግርም፤ ይህን ዘግኛኝ ሀገራዊ ገጽታ እውን ለማድረግ ደግሞ የአሁኑ ብቻ ሳይሆን የቀደሙት መንግሥታትም የበኩላቸውን ጥረት አድርገዋል። ወያኔ በተመቻቸለት ጥርጊያ ዘው ብሎ ድንገት ገባና በማን አባት ገደል ገባ የእረኞች ጥንታዊ የማጣያ ዘዴ በትምህርት ያልገፋውን ሕዝብ በማናቆር መርዘኛ ሥርዓቱን ዘረጋ። ጨካኝ አምባገነናዊ ሥርዓት በመዘርጋት ረገድ 1.3 ቢሊዮን የሚገመተው የቻይና ሕዝብ ዕጣም ከኛው ተመሳሳይ ነው - በኑሮ ተሸሎ መገኘቱ የነፃነትን ጣዕም እንደሚያጣጥም ሊያስቆጥር አይችልም፤ እርግጥ ነው ቻይናውያን በአምባገነን ቻይናውን እንጂ እንደኛ ኢትዮጵያንና ኢትዮጵያዊነትን በካዱ አጭበርባሪና ህግአልባ ማፈያዎች አይገዙም። የገዢዎች ዋና የሚጨነቁበት ነገር የአገዛዝ ዘዴን ማወቁ ላይ ነው። በተለይ ዴሞክራሲ በሌለባቸው ሀገራት መንግሥትና ሕዝብ ማለት ዐይጥና ድመት ማለት ናቸው። ዐይጦች ከድመት ጥቃት ለማምለጥ ሁልጊዜ ብልህና አስተዋይ መሆን አለባቸው። ድመት ለዐይጥ ምንም ዓይነት ምሕረት አታደርግም። ዐይጦች ችሮታና ምሕረትን ከድመት ከጠበቁ የዋህነት ነው፤ የብዛት ጉዳይ ከቁብ ሳይጣፍ። ድመት በሕይወት የያዘቻችን ዐይጥ ዐይኗን አጥፍታ እንዴት እንደምትጫወትባት አስታውሱ፤ ወያኔም ተቃዋሚዎችን በአጠገቡ አስቀምጦ በቅርብ እየተቆጣጠረ እንዴት እንደሚጫወትባቸውና በሀገሪቱ ዴሞክራሲ ያለ ለማስመሰልም እንዴት እንደሚጠቀምባቸው ልብ በሉ። በውጪ ያሉትንም ሰው እያሠረገ ሲቻል ለማጥፋት ሳይቻል ለመከፋፈልና ለማዳከም፣ የሕዝብ አላኝታና የብሰት መተንፈሻ የሆነውን ኢሳትንም ለማዘጋት የሚያደርገውን ጥረት ሁሉ አትርሱ፤ እንዳሻው ከሚፈነጭበት የሕዝብ ጫንቃ ላይ ሊያወርደው የሚሞክርን ኃይል ሁሉ ባለ በሌለ ዘዴና ጉልበት ማጥፋት የወያኔ ትልቁ ሥራ ነው - ሌላው ሁሉ ሁለተኛና ሦስተኛ ከፈለገም መቶኛ ነው። ከጭቆና ለመውጣት ሆ ብሎ የሚነሣ በአግባቡ የተማረና የሠላጠነ፣ ከአጉል ባህልና ከጎጂ ልማድ ነጻ የወጣ፣ ቀናነትን መከባበርንና ትህትናን የተላበሰ፣ በእውነተኛ የሃይማኖት አባቶች የሚመራ፣ ዘረኝነትንና አድልዎዊነትን

የሚጠየቁ ማኅበረሰብ መፍጠር ከተቻለ ነጻነትና ዴሞክራሲ ለነዚህ ነገሮች እንደምርቃት ያህል በተፈጥሯቸው ወደሕዝባችን የኅሊናና የፖለቲካዎች ጓዳ የሚገቡ እንጂ ብዙ ትግልን የሚጠይቁ አይሆኑም። መማርና መሰልጠን ሲባል ደግሞ ለአንድ ወገን ብቻ የሚተው ሳይሆን ለሁሉም ነው። ሕዝቡ ዘመናዊ ከሆነ አመራሩም ዘመናዊ የመሆን ዕድሉ ከፍተኛ ነው - ያልዘፋት አይበቅልምና አሁን ሥልጣን ላይ ያለው ኃይል አብዛኞቻችንን እንደሚመስል ወይም እንደማይመስል ለማወቅ ትንሽ ራሳችንን የመፈተሽ ሥራ ማካሄድ ሳይኖርብን የሚቀር አይመስለንም። አንድ ሕዝብ ከሚገባው በላይ ወይም በታች መሪ አያገኝም የሚባለውን ነባር አባባል መመርመርና ራሳችንን ከዚህ ነጥብ አኳያ ማስተካከል ይኖርብናል። እኛ ጥሩ ስንሆን ጥሩ መሪ ይኖረናል፤ እኛ መጥፎ ስንሆን ደግሞ መጥፎ መሪ ይገጥመናል። ፈረንጆቹ “what goes around comes around” የሚሉት “ሆድን በጎመን ቢደልሉት ጉልበት በዳገት ይለግማል” ወይም “አለባብሰው ቢያርሱ ባረም ይመለሱ” ለማለት ፈልገው ይመስላሉ። አዎ፣ እኛን እላይ ለማየት ከፈለግን የላዩን ወደኛው አምጥተን ከታችኛው ጋር ማስተያየትና ልዩነታችንን መገንዘብ ይጠበቅብናል። የላይኛው ከታች እንጂ ከላይ-ላይኛው ጽርሃ አርያም እንደማይወርድ ማወቅ አለብን፤ አራት ኪሎ የምትገቡት በሁኔታዎች አስገዳጅነትም በሉት በሌላ አንተና እርሷ ወይም እገሌና እንቶኔ እንጂ ከጨረቃ ወይም ከማርስ አዲስ ትውልድ ተፈጥሮ አይደለም...። ባልተማረ ሕዝብ ውስጥ አጋጣሚን እየተጠቀመ ወደሥልጣን የሚወጣው በአብዛኛው ብዙም ያልተማረው ቀጣፊና መልቲው ነው - ይህን ለብዙ ጊዜ አይተን በተግባር አረጋግጠናል። የቅርቦቹ ተፈሪ መኮንን፣ መንግሥቱ ኃ/ማርያምና ለገሠ ዜናዊ ዲ ኤን ኤያቸው ቢጠና ከሌላው ሕዝብ የሚለዩት የሚቃወሚቸውን ቀድመው በማጥፋት ድፍረትና ጭካኔ የተሞላበት አፋጣኝ እርምጃ በመውሰዳቸው እንዲሁም በሥልጣን ሽሚያ የሚጠረጥሯቸውን ጓደኞቻቸውንና የቤተሰባቸውን አባላት ሳይቀር ከጉያቸው እያወጡ እንደሰውነት ተባይ በጣቶቻቸው በመጨፍለቅ ምንም ዓይነት ሥጋት እንዳይኖርባቸው በማድረጋቸው እንጂ የክሮሞሚቸው ቁጥር ከእኔና ከአንተ በልጦ ወይም በኢትዮጵያዊነታቸው እነሱ ተሽለው አይደለም። ይህን የአጭርባሪዎች መንገድ እስከወዲያኛው የምንዘጋው ታዲያ ብዙው ዜጋ ሲማርና ሲሰለጥን በዚያም ምክንያት እውነተኛ ዴሞክራሲን ለይምሰልና ለታይታ ሳይሆን በማወቅና በሃቅ ስናስፍን ነው። መንገድና ሕንጻ ደግሞ የጥቂቶችን ኢኮኖሚያዊ ብልጽግና እንጂ የብዙኃንን ሁለንተናዊ ዕድገትና ልማት የሚያንጸባርቅ ሊሆን እንደማይችል ተደጋግሞ ተነግሯል። ስለዚህ ራስን በትምህርትና በዕውቀት እንዲሁም በቀና አመለካከትና አስተሳሰብ ለመገንባት ዘወትር መጣር ይኖርብናል ማለት ነው፤ ከልጆች አስተዳደግና ከቤተሰብ አያያዝ ጀምሮ ብዙ ይጠበቅብናል። ሕዝቡ ጠሊቅ እንቅልፍ ውስጥ ገብቶ በ“አንተ ታውቃለህ” ብቻ፣ በ“ከዚህ ይበስ አታምጣ” ብቻ፣ በ“ሺም ታለበ መቶ ያው በገሌ” ብቻ ... ተወስኖ የሚኖር ከሆነ የጥቂቶች መፍጨርጨር ብቻውን የትም አያደርስም። ሊያውም ከጥቂቶቹም ውስጥ ብዙዎቹ ድብቅ አጀንዳቸው ለግል ጥቅምና ፍላጎት መሆኑን መገመት አስቸጋሪ ባልሆነበት ሁኔታ። አንድ ጠብሰቅ ያለ አንቀጽ መሰለሴ ነው።

ማኅበረሰባችን አሁን የሚገኝበትን ቅርጽ ማሰብ ሊያደክም ይችላል። አእምሮን ያናውዛል። ቲሺም ተመልከት፤ ሬዲዮም አዳምጥ፤ ከሰው ጋርም አውራ - ከማንም ጋር ተነጋገር ደርዝ ያለው ነገርና የትምህርትን ውለታ የሚያስታውስ አንድም ነገር ማግኘት እየከበደ ነው፤ አብዛኛው ወሬ ስፖርት፣ ተራ አሉቧልታና ወሲብ ነው። ጭንቅላትን በሚያፈነዱ ፖለቲካዊና ማኅበራዊ ችግሮች በተወጠረች ሀገር ውስጥ እንደደላው ሰው ሚዲያውና የሰዎች ትኩረት ሁሉ ይበልጡን በትርኪ ምርኪ ነገሮች ተጣብቦ ስታይ የት ነው ያለሁት ትላለህ - እርግጥ ነው ብዙ የጊዜው ሰዎች ጠግበዋልና ለነሱ ዘመኑ ሠርግና ምላሽ ነው፤ ከተሞችንና መዝናኛ ሥፍራዎችን በሞላ ተቆጣጥረዋል። የብዙዎች መዘናጋት የሚያሳየው ግን አንድም አፈናው በማያፈናፍን ሁኔታ ተባብሶ አፋችንን ሙሉ በሙሉ አዘግቶናል ወይም ሰው ችግሩን ትቶ በዋዛ በፈዛዛ ጊዜውን ለማሳለፍ ወስኗል ማለት ነው፤ ብቻ ሁኔታው በእጅጉ አሳሳቢ ነው። በዚህ መሀል ኃይለመድኅንን የመሰሉ ጀግኖችን በድንገት ማግኘቱ አጥንትን ዘልቆ የሚያለመልም ተስፋን ማጫሩ በጄ እንጂ ሁኔታዎች አስከሬ ደረጃ ላይ ይገኛሉ። የሀብት ከፍፍሉን ስናይ፣ በቃላት ለመግለጽ የሚከብደውን የኑሮ ውድነት ስንታዘብ፣ በዘረኝነት ላይ የተመሠረተውን ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊ፣ ወታደራዊና ሃይማኖታዊ መዋቅር ስንመለከት፣ የሕዝቡን የንቃተ ጎሊና ደረጃ ስንቃኝ፣ የምሁራንንና የልሂቃንን ዝምታና እረጭታ ስናስብ፣ የወያኔ ፖለቲከኞችን የልብ ድንጻይና ጭካኔ ስንመለከት፣ የሙስናውን መስፋፋትና የንግዱን መረን ማጣት ስናይ፣ የባለሥልጣናትን ማይምነትና የአስተዳደር ችሎታ ማነስ ስንታዘብ፣ የድህነትን መከፋት ስናስብ፣ የርሀብተኛውን ቁጥር ስናይ፣ በኑሮ ጣጣ ምክንያት በሀሽሽ፣ በመጠጥና በነገር ስክሮና አብዶ ብቻውን እያወራ የሚሄደውን ዜጋ ስናስብ፣ ... እኛንም ዕበዱ ዕበዱ የሚል መጥፎ መንፈስ ሊወርረን ይችላል። ... በነጋዴዎችና ባለሥልጣናት የሙስና ትስስር ከቆዳችን አልፎ ዐፀማችን እንዴት እንደሚገሸለጥ አንድ ምሳሌ ልናገርና ላብቃ። በነገራችን ላይ የኔ የ4 ሺህ ብር የተጣራ ደሞዝ ቤተሰቤን ማስተዳደር ካቆመ ቆይቷል - ታዲያ እንዴት ትኖራለህ ካላችሁ መልሱ፣ ዘፋኙ “እኔስ እንደምንም ... ሰው አልችል አይልም...” እያለ እንዳቀነቀነው እንደሰው ብጀት በማጠፍና ብዙ ነገሮችን አስቦ በመተው ብቻ ነው (ለምሳሌ ሥጋን፣ ወተትን፣ ቅቤን፣ ነጭ ጤፍን፣ ህክምናን፣ መዝናናትን ከዝርዝርህ ታወጣና ወይም እንደመስቀል ወፍ በተወሰነ ጊዜ ታያቸውና መኖር ተብሎ ትኖራለህ - ከዚያም እንደሰው ተፈጥረህ ስታብቃ እንደበግ ኖረህ ትምታለህ፤ ሞትህም ተብሎ ወግ አይቀርም ዘመድ አዝማድና ጓደኛ እንደነገሩ ያለቅስልሃል ወንድሜ - እንጂ የሉካንዳ ቤት መስኮት ላይ መቆም አይደለም በዚያ በኩል ማለፍም የሞራል ብቃት ላይኖርህ ይችላል - ሕዝቡ እኮ በቁሙ ሞቷል ማለት ይቻላል፤ አብዛኛው ዜጋ የሚኖረው በተዓምርና በምትሃት ይመስላል። ምናለ በሉኝ ሁኔታዎች በዚህ ከቀጠሉ ሥጋ ቤቶች ሥጋቸውን በነጭ ሱቲ ይሸፍኑና ለማየት ብቻ ሳይስከፍሉን የሚቀሩ አይመስለንም፤ ለዚያስ አያደርሰኝ)። የኔ ደሞዝ እኔንና ቤተሰቤን በቅጡ ማኖር ካቆመ ከኔ አምስትና ስድስት እጅ ወደታች የሚገኙ ዜጎች አሁን

በሚከፈላቸው በዱሮው ገንዘብ ሥሌት በሣንቲም ደረጃ የሚገመት ደሞዝ እንዴት እንደሚኖራቸው ይታሰባቸዋል። ማሰብ ደግሞ “እኔ እንትናን ብሆን” ብሎ እንጂ ለራስና ስለራስ ብቻ መሆን የለበትም። የአርባ ብር የዱሮ ደሞዝ ምን የመሰለ ሺላ ቤት ያሠራ ነበር - ሊያውም ፉሪና ሱሉልታ ሳይሆን አዲስ አበባ መሀል ከተማ። አርባ ብር አሁን በአንድ ተራ ቡና ቤት ልሙጥ ሽር ቢያበላ ነው። ለአንድ ተራ የሀብታም ነጋዴ ቤት ሊቀረጽ የማይችል የበር ቁልፍ ለመግዛት የሄን ደሞዝ እንደሚፈጅ ሰምቻለሁ - አራት ሺ ብር! ምሳሌ ሆቴል በሚባለው አንዱን ቤቱን ለግርማ ወ/ጊዮርጊስ መኖሪያ በመቶ ሺዎች ብር ለመንግሥት ያከራየው ወያኔ ሰውዬ ሁቴል ቤት ብትገቡ አንድ ከትፎ ብር አራት መቶ ብር ነው አሉ። እኔ በዚያ ቤት ውስጥ የወር ደሞዜን እንዳለ ባወጣት አሥር ጊዜ ከትፎ መብላት እችላለሁ ማለት ነው። ... ወደምሳሌየ ልሂድ መሰለኝ፡- አንድ የአምስተኛ ክፍል ምሩቅ ነጋዴ ነው። ዕድሜው ወደሃያዎቹ እኩሌታ ነው። የሠራው ቤትና ያገባት ምሽት ሌላ ናቸው። መኪናውን አታንሱት፤ ግራ እጁ ላይ ያለው የውሻ ሰንሰለት እሚያህል የወርቅ ካቴናም እንዲሁ አይነሳ። በአንድ ጉዳይ ተገናኘንና ሊጋብዘኝ ሆነ - አፈኛ ሰው አንዳንዴ ጋባዥ አያጣም መቼም። “የሆድ ምቀኛው አፍ ነው” እንደሚባለው ግብዣን ከልክዬ ሆዴ እንዳይቀየረኝ የማላደርገው ጥረት የለምና በደስታ እሺ አልኩ። አምስት ሰዎች ሆነን ወደርሱ ምርጫ ምግብ ቤት አመራን። ምን አለፋችሁ - ለኔ ብቻ የወጣውን ሳሰላው ብር 350 ነው - አንድ ኪሎ የፍየል ጥብስና አንድ ጠርመራ ከግማሽ ጠጅ። ጠጁ ደግሞ አሁን በብጥሌ ብርሌ ስድስት ብር የሚሸጠው ነፍሱን ይማርና የቤተ መንግሥቱ የጋሽ ድጋፌ ጠጅ እንዳይመስላችሁ - በሊትር መቶ ብር ነው፤ አለፈልኝ ነው እምልሽ የኔ እህት። የገረመኝ ለግብዣው ያን ያህል ገንዘብ መውጣቱ ወይም እኔ ሠርቼ እየገባሁ የበይ ተመልካች መሆኔ አይደለም። ያ ወጣት ልጅ ሀሁን ሳያውቅ በሽውራራ የንግድ አሠራር በሚያገኘው ገቢ በወር ከ75 ሺህ ብር በላይ ዕቁብ ይጥላል። ምቀኝነት የተጠናወተኝ እንዳይመስላችሁ - በፍጹም። ግን የሀገሪቱ ኢኮኖሚያዊ አካሄድ ወደገደል እየወሰደን መሆኑን ለማሰገንዘብ ያህል ነው። ለነገሩ ሚስቱ ሦስተኛውን ልጅ ስለወለደችለት ከአልማዝ ጌጥ በተጓዳኝ የ2.5 ሚሊዮን ብር መኪና ገዝቶ በጠፈ ግብዣ ላይ የሸለመ ወያኔ መኖሩን ከፋከት መጽሐት አንበቤ የለምን? እንዲህ ዓይነት ነጋዴዎችን አንቀባርሮ የሚያኖረው ደሞዜ ለኔ ባይተረፈኝ ታዲያ ይፈረድበታል ምዕመናን? የሰው ልጅ ግብዝነት ግን ይገርመኛል - በዚህ ዓይነት የውሻቸውን ልደት የሚያከብሩ ከውሻቸው የማይሻል ጭንቅላት ያላቸው ሀብታሞችም እኮ ይኖሩ ይሆናል። ወይ ሰው ሆኖ የመፈጠር አበሳ! ግን ግን ይህች ሀገር የማን ናት? መንግሥትን ደጀን ያደረጉ ሌባ ነጋዴዎችና ሙስኛ ባለሥልጣናት እየተመሳጠሩ እስከመቼ ነው በተለይ የተቀጣሪ ሠራተኛውን ኑሮ መቀመቅ እንዳወረዱት የሚቆዩት? እኛስ ወግ ደርሶን ከአኗኗርነት ወጥተን ማለፊያ ሕይወት የምንመራው መቼ ነው? እነሱ አንገት ካጡ መብታችንን ማስከበር የምንችልበት መንገድ የለም ወይ? (በነገራችን ላይ በመንግሥት ትምህርት ቤቶች ከሚማሩ ተማሪዎች ከፊሉ ምህ እንደማይዙ፤ ከነዚህ ከፊሉች ውስጥ ግማሾቹ በቀን አንዴ እንኳን የረባ ነገር እንደማይመገቡና ከነዚህ ግማሾች ውስጥ ብዙዎቹ ከምግብ ዕጥረት የተነሣ በየክፍላቸው ፊንት እያደረጉ እንደሚወድቁ የሰማችሁ ይመስለኛል። ሌላ ሌላውን ቅንጦት እርሱትና በልብስ ረገድ እንኳን በውድ ዋጋ ከሰንት አንዴ የምትገዛ ሞተ ከዳ (ልባሽ ጨርቅ) እየተጣጣፈችና መልካን ከአንዴም ሁለት ሦስቱ እየቀየረች ለበርካታ ዓመታት ትለበሳለች። ባይገርማችሁ ስገዛት ቢጫ የነበረች አንዲት ጃኬቴ መጀመሪያ ወደቀይነት ከዚያም ወደ አረንጓዴነት አሁን በማብቂያው ደግሞ ወደአመዳምነት ተለውጣለች፤ ሁሉንም ቀለሞች ታዳርስ እንደሆነ ጉዲን አያለሁ በሚል ከመኝታ ሰዓት ውጪ አዘውትራ በመልበስ መጨረሻዋን በጉጉት እየተጠባበቅሁ ነው - በእግረ መንገዱም ጓደኞቹ ከሩቅም ሆነ ከቅርብ፤ ከፊት ለፊትም ሆነ ከበስተጀርባ እኔን በአሻጋሪ አይተው በጃኬቴ ለመለየት አይቸገሩም።) ነገ ሩቅ ይመስላል፤ መምጣቱ ግን አይቀርም። ትንሽ ዕውቀት መጥፎ መሆኑን ከልብ እረዳለሁ፤ ስለዚህም ለእኔ እውነት በመሰለኝና ባመንኩበት ነገር ብዙም ባልተለመደ ግልጽነት “በዘባረቅኋቸው” የግል አስተያየቶቹ የተነሣ ያስቀየሩትሁ ብትኖሩ በሳያው እግዚአብሔር ስም ይቅር እንድትሉኝ እለምናለሁ። ሚዲያዎች ጥናቱን ይስጣችሁ - እኔስ ተወረድኩት።

መውጫ:-

“ሥጋን ከመግደል አልፈው ነፍስን መግደል የማይችሉትን ሰዎች አትፍሩ፤ ይልቁንስ ነፍስንና ሥጋን በገሃንም ሊያጠፉ የሚችሉውን አምላክ ፍሩ።” ማቴ. 10፣ 28

እግዚአብሔር ኢትዮጵያንና ሕዝቧን ይባርክ። የነጻነቷን ትንሣኤም በቅርብ ያሳየን።

(ዕለተ የካቲት ገብርኤል 2006ዓ.ም፤ ከሌሊቱ 9:00 ሰዓት ላይ ተጽፎ አለቀ)